

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ЧЕРНІГІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ПРИЛУЦЬКИЙ РАЙОННИЙ ВІДДІЛ ПОЛІЦІЇ
17500, Чернігівська область м. Прилуки, вул. Котляревського 66, тел. 3-39-02

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

м. Прилуки

15 листопада 2023 року

Слідчий у кримінальному провадженні – старший слідчий відділення розслідування злочинів, скоєних проти життя та здоров'я особи слідчого відділу Прилуцького районного відділу поліції ГУНП в Чернігівській області капітан поліції Іонов Артем Сергійович, розглянувши матеріали кримінального провадження, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань 27.03.2022 за № 12022270330000258 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28 ч. 2 ст. 438 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276 – 278 КПК України, –

П О В І Д О М И В:

громадянину російської федерації
Мінхазову Руслану Рафаельовичу,

27.08.1987 р.н., уродженцю російської федерації, росіянину, одруженому, військовослужбовцю в/ч 53701 (39-й окремий інженерно-саперний полк у складі 2-ї загальновійськової армії), що дислокується за адресою: с. Кізнер Удмурдської республіки російської федерації, проживаючого за адресою: вул. Хіміків буд. 1, кв. 54 м. Менделєєвськ Республіка Татарстан російської федерації, паспорт громадянина російської федерації № 9207049133, виданий 10.09.2007 територіальним підрозділом УФМС по Республіці Татарстан в Менделєєвському районі,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28 ч. 2 ст. 438 КК України, тобто у іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаному з умисним вбивством, вчиненому групою осіб.

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Мінхазов Р.Р.:**

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Згідно з ч. 1 ст. 4 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 зазначеної Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Згідно зі ст. 13 Конвенції, положення частини II цієї Конвенції щодо загального захисту населення від деяких наслідків війни стосуються всього населення країн, які перебувають у конфлікті, без будь-якої дискримінації за

ознакою, зокрема, раси, національності, релігійних або політичних переконань, і спрямовані на полегшення страждань, спричинених війною.

Згідно з ч. 1 ст. 27 Конвенції, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства, залякування, від образ та цікавості натовпу.

Крім того, відповідно ст. 29 Конвенції сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Відповідно до ст. ст. 31-32 Конвенції забороняється, зокрема: жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові досліді, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно статті 146 Конвенції Високі Договірні Сторони зобов'язуються надати чинності будь-якому закону, необхідному для надання дієвих карних санкцій для осіб, які вчиняють, або наказують іншим учинити будь-яке серйозне порушення цієї Конвенції, визначеного в цій статті.

Кожна Висока Договірна Сторона зобов'язується розшукати осіб, яких обвинувачено у вчиненні або в наказі вчинити такі серйозні порушення, і представляють таких осіб, незалежно від їхнього громадянства, перед своїми судами. Вона може також, якщо вона вважає це потрібним, і відповідно до положень свого законодавства, передати таких осіб для судового процесу іншій заінтересованій Високій Договірній Стороні за умови, що така Висока Договірна Сторона не має доказів, які давали б підстави для обвинувачення таких осіб.

Кожна Висока Договірна Сторона вживає заходів, необхідних для припинення всіх дій, які суперечать положенням цієї Конвенції, крім серйозних порушень визначених наступною статтею.

За будь-яких обставин обвинувачені особи користуються перевагами гарантій належного судового процесу та захисту, що надають не менше переваг, ніж ті, що обумовлені статтею 105, і ті, що впливають з Женевської конвенції про поведження з військовополоненими від 12 серпня 1949 р.

Згідно статті 147 Конвенції серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поведження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричиняють великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває

під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Згідно з преамбулою Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) (далі - Протокол) Високі Договірні Сторони підтверджуючи далі, що положення Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року (995 151, 995 152, 995 153, 995 154) та цього Протоколу повинні за всіх обставин цілком застосовуватися до всіх осіб, які перебувають під захистом цих документів, без яких-небудь несприятливих відмінностей, що полягають у характері чи походженні збройного конфлікту або у причинах, що висувуються Сторонами в конфлікті чи приписуються їм.

Згідно статті 51 Протоколу I:

1. Цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. З метою здійснення цього захисту, на доповнення до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм.

2. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

3. Цивільні особи користуються захистом, передбаченим цим розділом, за винятком окремих випадків і на такий період, поки вони беруть безпосередню участь у воєнних діях.

4. Напади невибіркового характеру заборонено. До нападу невибіркового характеру належать:

- а) напади, не спрямовані на конкретні воєнні об'єкти;
- б) напади, при яких застосовуються методи або засоби ведення воєнних дій, які не можуть бути спрямовані на конкретні воєнні об'єкти; або
- в) напади, при яких застосовуються методи або засоби ведення воєнних дій, наслідки яких не можуть бути обмежені, як це вимагається згідно з цим Протоколом; і які, таким чином, у кожному такому випадку поразяють воєнні об'єкти й цивільних осіб або цивільні об'єкти, не розрізняючи їх.

5. Серед інших належить вважати невибілковими такі види нападів:

- а) напад шляхом бомбардування будь-якими методами або засобами, при якому як єдиний воєнний об'єкт розглядається ряд явно пов'язаних один з одним і розрізняваних воєнних об'єктів, розміщених у місті, у селі чи в іншому районі, де сконцентровані цивільні особи або цивільні об'єкти; і
- б) напад, котрий, як можна очікувати, попутно потягне за собою втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб та шкоду цивільним об'єктам, або те й інше разом, які були б надмірними щодо конкретної і безпосередньої воєнної переваги, якої передбачається таким чином досягти.

6. Заборонено напади на цивільне населення або на окремих цивільних осіб у порядку репресалій.

7. Присутність або пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб не повинні використовуватись для захисту певних пунктів або районів від воєнних дій, зокрема у спробах захистити воєнні об'єкти від нападу або прикрити воєнні дії, сприяти чи перешкодити їм. Сторони, що перебувають у конфлікті, не повинні направляти пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб з метою спробувати захистити воєнні об'єкти від нападу чи прикрити воєнні операції.

8. Будь-яке порушення цих заборон не звільняє сторони, що перебувають у воєнному конфлікті, від їх правових зобов'язань щодо цивільного населення й цивільних осіб, у тому числі від зобов'язань вживати запобіжних заходів, передбачених у статті 57.

Відповідно до вимог ч. ч. 1, 2 ст. 75 Протоколу тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями (995 151, 995 152, 995 153, 995 154) або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поведуться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб. Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво; б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; с) взяття заручників; d) колективне покарання; е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

У результаті вищезазначених подій, значна частина території Чернігівської області, починаючи з 24.02.2022, знаходиться під постійним обстрілом з різного виду озброєння з боку підрозділів Збройних Сил та інших військових формувань Російської Федерації.

В кінці березня 2022 року під час наступу військовослужбовці РФ, у тому числі військової частини 53701, у складі якої перебував Мінхазов Р.Р. та займав посаду старшого розвідника, здійснювали переміщення через населені пункти Прилуцького району Чернігівської області.

Так, 26.03.2022 близько 17 год. 20 хв. військовослужбовець РФ Мінхазов Руслан Рафаєльович на військовому автомобілі марки «Тигр», разом з невстановленим в ході досудового розслідування військовослужбовцем РФ, який був за кермом бронев автомобіля та іншими, на даний час невстановленими військовослужбовцями РФ, які перебували на такому ж військовому автомобілі марки «Тигр», колоною рухалися по автомобільній дорозі Т2524, із напрямку с. Круничполе до с. Івангород Прилуцького району Чернігівської області.

У цей час, зі сторони с. Івангород до с. Круничполе Прилуцького району Чернігівської області рухався автомобіль марки Skoda Superb зеленого кольору д.н.з.

, без будь-яких розпізнавальних знаків та емблем, окрім реєстраційного номера, під керуванням , її чоловік

разом з яким у салоні перебували , а також їхні малолітні діти: та

, які є цивільними особами та були одягнуті у цивільний одяг.

Позаду них рухався ще один автомобіль марки Renault Megane д.н.з , без будь-яких розпізнавальних знаків та емблем, окрім реєстраційного номера, під керуванням , разом з яким у салоні перебувала його дружина та малолітня дочка , які також є цивільними особами та були одягнуті у цивільний одяг.

Помітивши вищевказані цивільні автомобілі, на даний час не встановлений в ході досудового розслідування військовослужбовець РФ, який знаходився на місці кулеметника у першому автомобілі марки «Тигр», в порушення вимог ст.ст. 4, 27, 31, 32, 147 Женевської конвенції та ст. 51, ч.ч. 1, 2 ст. 75 Додаткового протоколу до вказаної Конвенції від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08 червня 1977 року, з невстановленої на даний час великокаліберної вогнепальної зброї, почав вести прицільний вогонь по автомобілям Skoda Superb та Renault Megane, а також пасажирам у них.

В результаті обстрілу, автомобіль Skoda Superb отримав механічні пошкодження двигуна та зупинився по ходу руху транспортного засобу на лівому узбіччі дороги. Одночасно з цим, , усвідомлюючи, що їм загрожує небезпека, швидко розвернув автомобіль Renault Megane, за кермом якого він перебував, та поїхав у напрямку с. Івангород Прилуцького району Чернігівської області.

, намагаючись уникнути влучання куль, відкривши водійські двері, швидко покинув салон автомобіля Skoda Superb та пригнувшись побіг до лівої задньої частини вищевказаного автомобіля, при цьому інші пасажирі, які знаходилися в салоні автомобіля, схилившись до низу, продовжили перебувати на своїх місцях.

У свою чергу, військовослужбовці РФ, які перебували у першому автомобілі марки «Тигр», продовжуючи ведення обстрілу, проїхали повз автомобіль Skoda Superb у напрямку с. Івангород Прилуцького району Чернігівської області.

Помітивши, що перший військовий автомобіль РФ марки «Тигр» проїхав повз нього, почав повертатися від задньої частини автомобіля Skoda Superb у напрямку водійських дверей, які на той час були відчинені.

У цей час, військовослужбовець РФ Мінхазов Руслан Рафаельович, в групі з іншими, на даний час нестановленими військовослужбовцями РФ, перебуваючи в другому військовому автомобілі марки «Тигр» в порушення вимог ст.ст. 4, 27, 31, 32, 147 Женевської конвенції та ст. 51, ч.ч. 1, 2 ст. 75 Додаткового протоколу до вказаної Конвенції від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08 червня 1977 року, діючи умисно, розуміючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки у вигляді смерті потерпілого та бажаючи їх настання, усвідомлюючи, що водій автомобіля Skoda Superb д.н.з. є цивільною особою, яка перебуває під захистом, з метою його умисного вбивства, тобто протиправного заподіяння смерті, використовуючи вогнепальну автоматичну зброю, наближаючись до автомобіля Skoda Superb, продовжили прицільний вогонь по автомобілю.

Внаслідок вказаних дій, спричинено тілесні ушкодження у вигляді сліпого вогнепального кульового поранення обличчя з наявністю вхідної вогнепальної рани в лівій виличній ділянці з ходом раневого каналу через виличну кістку та кістку верхньої щелепи зліва де і закінчується у пазусі останньої; двох вогнепальних кульових сліпих поранень грудної клітки з ушкодженням внутрішніх органів з наявністю двох вогнепальних вхідних ран в ділянці правого плеча з ходом раневих каналів через м'які тканини правого плеча, далі бічну поверхню правої половини грудної клітки з переломами ребер, ушкодженням правої легені та уламковим переломом 6-го грудного хребця; наскрізного вогнепального кульового поранення правої гомілки з наявністю вхідної вогнепальної рани по передньо-зовнішній поверхні середньої третини гомілки та вихідної вогнепальної рани по задньо-внутрішній поверхні верхньої третини гомілки з уламковим переломом великогомілкової кістки, від яких останній помер відразу ж на місці події.

Крім цього, внаслідок обстрілу автомобіля, отримав тілесні ушкодження у вигляді вогнепального кульового дотичного поранення м'яких тканин зовнішньої поверхні верхньої третини лівої гомілки, що відповідно до висновку судово-медичної експертизи відноситься до категорії легких тілесних ушкоджень, що спричинили короткочасний розлад здоров'я.

, та тілесні ушкодження спричинені не були.

Після обстрілу вказаного транспортного засобу, військовий автомобіль РФ марки «Тигр», у салоні якого перебував Мінхазов Р.Р., проїхав у напрямку с. Івангород Прилуцького району Чернігівської області.

У цей час, , та переконавшись у смерті Буцлевського Д.М., покинули салон автомобіля та сховалися на протилежному узбіччі автомобільної дороги.

Через декілька хвилин, до місця події повернувся військовий автомобіль РФ марки «Тигр», з переднього пасажирського сидіння якого вийшов

Мінхазов Р.Р., котрий пересвідчившись у тому, що помер від отриманих вогнепальних поранень, разом із іншим, невстановленим в ході досудового розслідування військовослужбовцем РФ, оглянули автомобіль Skoda Superb після чого Мінхазов Р.Р. та інший невстановлений військовослужбовець РФ, з метою його знищення з автоматичної вогнепальної зброї, умисно здійснили декілька пострілів по газовому балону, який знаходився у багажному відділенні автомобіля, в результаті чого відбувся вибух з подальшим горінням авто, що призвело до його повного знищення.

Таким чином, Мінхазов Р.Р., будучи військовослужбовцем Збройних Сил Російської Федерації, діючи групою осіб з іншими, невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, здійснив напад на цивільних осіб:

та , які перебували під захистом та не брали участі в бойових діях, поєднаний з умисним вбивством , а також спричинення тілесних ушкоджень , та знищення майна, чим порушив вимоги ст.ст. 4, 27, 31, 32, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст. 51, ч.ч. 1, 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 08 червня 1977 року.

З огляду на викладене, Мінхазов Руслан Рафаєльович підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28 ч. 2 ст. 438 КК України, тобто в іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаному з умисним вбивством, вчиненому групою осіб.

Слідчий у кримінальному провадженні -
старший слідчий відділення
розслідування злочинів, скоєних проти
життя та здоров'я особи СВ Прилуцького РВП
ГУНП в Чернігівській області
капітан поліції

Артем Сергійович ІОНОВ

«ПОГОДЖЕНО»
прокурор у кримінальному
провадженні – перший заступник
керівника Прилуцької
окружної прокуратури

Андрій Євгенійович МАКАРЕНКО

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом. Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про повідомлення підозри мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » _____ 2023 року.

Підозрюваний _____ Р.Р. Мінхазов

Захисник _____ (_____)

**Письмове повідомлення про підозру вручив,
права роз'яснив та вручив:**

**слідчий у кримінальному провадженні -
старший слідчий відділення
розслідування злочинів, скоєних проти
життя та здоров'я особи СВ Прилуцького РВП
ГУНП в Чернігівській області
капітан поліції**

Артем Сергійович ІОНОВ